

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/102/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204877
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5412204877.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: Getfin s. r. o., so sídlom v Trenčíne, Bezručova 1191/3, IČO: 46371265, zastúpená Mgr. Zdenkou Záhorákovou, advokátkou so sídlom v Trenčíne, L. Novomeského 2667/4, proti žalovanej: J. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, v konaní o zaplatenie sumy 1.047,24 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd priznáva žalovanej voči žalobcovi náhradu trov konania vo výške 6,30 eura, ktorú je žalobca povinný zaplatiť žalovanej do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou na tunajší súd 02.11.2012 sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1.047,24 eura s 8,75 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 08.09.2012 do 19.10.2012 (t.j. 10,58 eura), za obdobie od 20.10.2012 až do jej zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 15 % ročne zo sumy 1.047,24 eura za obdobie od 04.10.2012 do 19.10.2012 (t.j. 18,12 eura) a za obdobie od 20.10.2012 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Odôvodnil ju tým, že žalobca uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom 22.05.2012 Zmluvu o úvere (ďalej len „ÚZ“) podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) a § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Na základe ÚZ poskytol žalobca ako veriteľ žalovanej úver vo výške 680,- eur s úrokom z istiny úveru 1,5 % mesačne, s dohodnutým úrokom celkom 367,24 eura, s celkovou výškou mesačnej splátky 29,09 eura, s dobou splácania úveru 36 mesiacov, čo je počet mesačných splátok, so splatnosťou prvej mesačnej splátky 22.06.2012, so splatnosťou poslednej mesačnej splátky do 22.05.2012 (správne 22.05.2015), s ročnou percentuálnou mierou nákladov 34,89 %, s priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov 46,52 % a s ročnou fixnou úrokovou sadzbou 18 %. Úver bol poskytnutý v hotovosti. Podpis žalovanej na zmluve bol riadne osvedčený. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaná nehradila splátky úveru riadne a včas v súlade s ÚZ zaslal žalobca žalovanej nasledovné upomienky: dňa 02.07.2012 Upomienka - Výzva na úhradu splátky, ktorou žalobca vyzval žalovanú na úhradu sumy vo výške 39,09 eura, t.j. úhradu splátky č. 1 splatnej dňa 22.06.2012 vo výške 29,09 eura, manipulačný poplatok 10,- eur za zaslanie každej upomienky (upomienka zo dňa 02.07.2012), najneskôr do 09.07.2012. Dňa 10.07.2012 Upomienka - výzva na úhradu dlžnej čiastky, ktorou žalobca vyzval žalovanú na úhradu sumy vo výške 50,66 eura, t.j. na úhradu splátky č. 1 splatnej dňa 22.06.2012 vo výške 29,09 eura, pokutu vo výške 1,57 eura za nezaplatenú splátku č. 1, manipulačný poplatok vo výške 10,- eur za zaslanie každej upomienky (upomienka zo dňa 02.07.2012, 10.07.2012) najneskôr do 17.07.2012. Dňa 30.07.2012 Upomienka - výzva na úhradu dlžnej čiastky - Upozornenie, ktorou žalobca vyzval žalovanú na úhradu sumy vo výške 92,20 eura, t.j. na úhradu splátky č. 1 splatnej dňa 22.06.2012 vo výške 29,09 eura, na úhradu splátky č. 2 splatnej dňa 22.07.2012 vo výške 29,09 eura, pokutu vo výške 3,32 eura za nezaplatenú splátku č. 1 splatnú 22.06.2012,

pokutu vo výške 0,70 eura za nezaplatenú splátku č. 2 splatnú 22.07.2012, manipulačný poplatok vo výške 10,- eur za zaslanie každej upomienky (Upomienka zo dňa 01.07.2012, 10.07.2012, 30.07.2012) najneskôr do 06.08.2012. Dňa 30.08.2012 Upomienka - Oznámenie o odňatí výhody splátok úveru, ktorou žalobca vyzval žalovanú na úhradu sumy vo výške 137,39 eura, t.j. na úhradu splátky č. 1 splatnej dňa 22.06.2012 vo výške 29,09 eura, na úhradu splátky č. 2 splatnej dňa 22.07.2012 vo výške 29,09 eura, na úhradu splátky č. 3 splatnej dňa 22.08.2012 vo výške 29,09 eura, pokutu vo výške 6,02 eura za nezaplatenú splátku č. 1 splatnú 22.06.2012, pokutu vo výške 3,40 eura za nezaplatenú splátku č. 2 splatnú 22.07.2012, pokutu vo výške 0,70 eura za nezaplatenú splátku č. 3 splatnú dňa 22.08.2012, manipulačný poplatok vo výške 10,- eur za zaslanie každej upomienky (Upomienka zo dňa 02.07.2012, 10.07.2012, 30.07.2012, 30.08.2012) najneskôr do 06.09.2012 s tým, že v prípade neuhradenia vyššie uvedenej sumy úver sa stáva predčasne splatným dňa 07.09.2012. Žalovaná na predmetné oznámenie nereagovala, t.j. úver sa stal predčasne splatný dňom 07.09.2012. Poslednú upomienku pred podaním žaloby na súd poslal žalobca žalovanej 11.09.2012. Účastníci si dohodli v ÚZ paušálnu sumu náhrady nákladov na strane veriteľa v sume po 10,- eur za každú odoslanú upomienku alebo oznámenie o odňatí výhody splátok (bod 9 VOP úveru). Žalobca zaslal žalovanej spolu 5-krát takéto podanie. Pre prípad omeškania sa dlžníka so splácaním splátok úveru dohodli si účastníci zmluvnú pokutu (bod 7 VOP) vo výške do 0,3 % denne za každý deň omeškania so splatením každej splátky úveru alebo jej časti, počnúc prvým dňom nasledujúcim po splatnosti splátky, až do jej zaplataenia. Žalobca si uplatňuje túto sankciu vo výške 15 % ročne. Takúto sadzbu zmluvnej sankcie považuje žalobca za primeranú ku hodnote aj významu ňou zabezpečenej povinnosti, aj s ohľadom na doterajšie správanie sa dlžníka. Čo sa týka úroku z omeškania (bod 10 VOP úveru) účastníci si dohodli úrok z omeškania vo výške určenej podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v platnom znení zo súčtu ku tomuto dňu nesplatenej istiny a dohodnutého navýšenia, počnúc prvým dňom po dni, v ktorom sa stal úver, resp. jeho zostatok splatným v zmysle oznámenia veriteľa dlžníkovi o strate výhody splátok úveru. Žalovaná do dnešného dňa nezaplatila žalobcovi čiastku 1.047,24 eura (celková výška úveru s dohodnutým navýšením).

V priebehu konania žalobca prostredníctvom svojej poverenej pracovníčky a aj písomnými podaniami doplnil, že v danom prípade bol žalovanej poskytnutý účelovo viazaný úver slúžiaci na vyplatenie iného úveru, čo je v ÚZ uvedené slovom reúver. Potvrdil, že za tým účelom kontaktovali žalovanú, ktorej ponúkli takúto možnosť, ktorá s ňou vyjadрила súhlas. Následne došlo na základe dohody medzi žalobcom a žalovanou ohľadne toho úveru, ktorý bol z toho úveru vyplatený, k novej úprave vzťahov medzi účastníkmi podľa § 570 OZ, keď úver, na ktorý bol použitý predmetný úver, bol postúpený spoločnosťou Finanreal žalobcovi a v tom čase už bol tento úver vymáhaný exekučne. Na splatenie časti dlhu žalovanej z toho predchádzajúceho úveru bol použitý predmetný úver. O tom, že tie prostriedky z tohto úveru boli použité na predchádzajúci úver, svedčí doklad výpis z účtu žalobcu, z ktorého je zrejmé, že dňa 22.05.2012 bola na tento účet poukázaná suma 650,86 eura. Peniaze vyplácal žalovanej v hotovosti pán I. I., teda nie pán Y., ktorý je uvedený na listinách. Predpokladá, že tie peniaze, ktoré boli žalovanej vyplatené v hotovosti, následne žalovaná použila na poukávanie na účet žalobcu na splatenie predchádzajúceho dlhu. Žalovaná mala celkovo v spoločnosti Finanreal 4 úvery, z ktorých 3 splatila a ďalší jeden, práve ten, ktorý bol postúpený žalobcovi, splatený nebol. Okrem tohto úveru žiadny ďalší úver žalovaná u žalobcu nemá. Úver vyhlásil za predčasne splatný z dôvodu neuhradenia troch splátok, t.j. splátok splatných dňa 22.06.2012, 22.07.2012 a 22.08.2012, k čomu ho oprávňujú VOP bod 8. Ohľadne platnosti dojednania o zmluvnej pokute z hľadiska dobrých mravov je nutné uvážiť funkciu zmluvnej pokuty (funkcia preventívna, uhradzovacia a sankčná). Primeranosť výšky zmluvnej pokuty je treba posúdiť s prihliadnutím k celkovým okolnostiam úkonu, jeho pohnútkam a účelu, ktorý sledoval. Do úvahy treba tiež vziať výšku zaistenej čiastky, z ktorej je možné usúdiť neprimeranosť zmluvnej pokuty s ohľadom na vzájomný pomer pôvodnej a sankčnej povinnosti (Rozsudok NS ČR sp. zn. 33Odo/438/2005). Žalobca má za to, že zmluvná pokuta je primeraná, nie je v rozpore s dobrými mravmi, ani ustanovenie ÚZ o zmluvnej pokute nepredstavuje klauzulu, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a zmluvná pokuta v takejto výške je všeobecnými súdmi v obdobných konaniach bežne priznávaná i popri úroku z omeškania. Žalobcovi bola dňa 17.10.2011 postúpená pohľadávka od spoločnosti FINANCREAL s. r. o., ktorá bola veriteľom žalovanej na základe zmluvy o úvere č. 81857. Postúpenie pohľadávky bolo oznámené aj dlžníčke listom. Predmetná pohľadávka bola pôvodným veriteľom aj exekučne vymáhaná. V čase postúpenia pohľadávky predstavovala výška záväzku spolu 1.073,49 eura, neskôr žalobcovi exekútor poukázal ešte platby vo výške 337,22 eura. Po tom, ako bola žalobcovi pohľadávka postúpená, kontaktovali žalovanú, ktorá prejavila záujem svoju dlžobu vyplatiť, ale keďže jednorazovo to nie je možné, chce

úver splácať. Ponúkol jej prefinancovanie, t. j. poskytnutie peňažných prostriedkov za účelom vyplatenia jej starého úveru novým úverom. Žalovaná s týmto riešením súhlasila, zdalo sa jej to prijateľné a preto dňa 22.05.2012 došlo k uzavretiu ÚZ. Nie je pravda, že žalovaná by nevedela o čo ide, čo vyplýva aj z tvrdenia žalovanej, že peniaze boli vložené na účet na vyplatenie pôvodného úveru, takisto opisuje skutočnosti, za ktorých došlo k poskytnutiu úveru a preto je evidentné, že celkom jasne rozumela tomu, o čo ide. Tiež sa žalovaná chcela pred podpisom stretnúť mimo svojho domu, aby manžel nevedel, že má úver. Žalovaná nepodpisovala papiere s p. Y., ako je uvedené na ÚZ, ale s p. I.. Na zmluve je uvedené iné meno, keďže pôvodne mal ísť úver robiť p. Y., len na poslednú chvíľu sa okolnosti zmenili a musel ísť iný pracovník p. I. I.. ÚZ sa však už neprepisovala. Nie je dôležité, či jej peniaze na splatenie úveru ponúkol veriteľ alebo žalovaná požiadala oň sama, dôležité je, že o peniaze požiadala, dostala ich a prijala. Medzi účastníkmi konania je nesporné, že došlo k uzavretiu zmluvy o úvere, k odovzdaniu a prevzatíu poskytnutých finančných prostriedkov a preto všetky zmluvy považuje za perfektné a platné, keďže pre ich platnosť sa vyžaduje dohoda o jej podstatných náležitostiach upravených zákonom.

Žalovaná na pojednávaní 30.01.2013 vypovedala, že ona od žalobcu žiaden úver nedostala a ani ho nežiadala. Asi dva týždne predtým, ako ju osobne kontaktoval jeden pán, jej telefonicky volali z nejakej spoločnosti s tým, že niekde má mať úver a že oni jej ho splatia s tým, že potom im bude ona ten úver, ktorý jej poskytnú, splácať. Povedali, že je to pre ňu výhodné, lebo by mala exekúciu na ten úver. Ona v tom čase mala ešte dlh v spoločnosti Home Credit, ktorý však medzičasom sčasti vyplatila a na zvyšnú časť bola zaviazaná rozsudkom. Takže sa vtedy nemohlo jednať o to, že by ten, kto volal, za ňu chcel zaplatiť daný úver, lebo tento úver si vysporiadavala a vysporiadava v celom rozsahu len ona. Ona vtedy z telefonátu cítila určité naliehanie a je možné, že vyjadrila súhlas s takým úverom. Potom asi za 2 týždne jej znova volali, že príde nejaký pán za ňou ohľadne toho úveru, že bude treba niečo podpísať, aby si zobrala občiansky. Tiež jej povedal, aby ho počkala na mieste, na ktorom sa dohodli. Tam prišiel potom pán na aute ešte s jednou slečnou, ktorá mala vtedy zlomenú nohu, lebo mala pri sebe barlu a povedal jej, že bude potrebné overiť jej podpis. Povedala, že nie je vôbec oblečená na to, aby išla overovať podpisy, bola len v takej zástere. On na ňu však naliehal, tak nakoniec súhlasila, že to pôjdu overiť do Vyšného Kubína. Tam jej dal podpísať nejaký papier, na ktorom bol následne overený tento jej podpis. Je možné, že vtedy podpisovala aj ďalšie papiere, ktoré vôbec nečítala, lebo si vtedy nezobrala okuliare. Potom ju ten pán odviezol tam, kde povedala, že ju má odviešť, aby mohla ísť domov. Dotyčný chcel, aby sa to robilo všetko rýchlo, lebo že sa niekde ponáhl'a. Ešte si spomína, že vtedy z Vyšného Kubína, kde overovali podpisy na matrike v budove kaštieľa, ešte spolu išli na poštu v Dolnom Kubíne. Ten pán potom prišiel k okienku, že potrebuje poslať nejaké peniaze, vypísal ten doklad a vie, že posielal asi 680,- eur na ten účet, lebo takúto sumu odovzdal pracovníčke pri okienku. Potom jej povedal, aby podpísala výdavkový pokladničný doklad, že jej teda vyplatil tú pôžičku. Aspoň tomu tak teraz rozumie. V minulosti mala pôžičku od Financreal, ale tá je v súčasnosti vyplatená. Potom jej chodili ešte nejaké upomienky, ale rozprávala so svojou sesternicou F. M., ktorej povedala, do akých problémov sa dostala a ona jej povedala, aby na tie upomienky nereagovala. Potom niekedy v lete roku 2012 sesternica volala žalobcovi a pracovníčka, ktorej sa dovolali, povedala, že to aj tak musia splatiť, lebo že podpísala úver. Chcela by vedieť, akú pôžičku jej to mal žalobca splatiť z toho úveru, ktorý žiada teraz v tomto konaní, aby mu vyplatila. V ďalšom konaní žalovaná uvádzala, že všetko to bolo pod nátlakom. Ten nátlak pociťovala nie fyzický, ale psychický v tom smere, že ak neurobí tak, ako jej povie, tak že ju zoberie do toho auta a zoberie ju so sebou. Možno mylne si to tak vtedy vysvetľovala. Keď šla k tomu autu, myslela si, že papiere podpíšu v aute a tam jej budú vyplatené peniaze a že nebudú musieť nikde chodiť, ale bolo to tak, že si musela ísť overiť podpis do Vyšného Kubína, potom šli na poštu, ale tie peniaze vôbec fyzicky do rúk nedostala. Ona na pošte žiadny lístok nevypisovala, lebo ani nemohla, nakoľko už 5 rokov nosí dioptrické okuliare, ktoré vtedy so sebou nemala. Všetko vypisoval ten pán, ktorý bol pri okienku, pričom potvrdila, že dotyčným bol vypočutý svedok I. I.. Potom keď už bola doma, bola v takom šoku, kým sa z toho spamätala. Potom o tom povedala sesternici. Na poslednom pojednávaní pred prvým rozhodnutím prvostupňového súdu vo veci žalovaná doplnila, že zo správy súdneho exekútora vyplýva, že ten úver, ktorý mal byť splatený poskytnutím úveru, ktorý žalobca žaluje v tomto konaní, bol splatený v skutočnosti v rámci exekúcie, ktorá bola voči nej vedená, takže vôbec nevie, načo jej bol ten úver poskytnutý. Žiadala žalobu zamietnuť. Od žalobcu jej stále chodia SMS-ky, že má tento úver zaplatiť a že mešká s jednotlivými splátkami.

Tunajší súd vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom zo 04.09.2013 č. k. 5C/102/2012-141 tak, že žalobu zamietol a žalovanej voči žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 4,50 eura.

Na základe odvolania žalobcu voči uvedenému rozsudku Krajský súd v Žiline uznesením z 15.01.2014 č. k. 7Co/455/2013-168 rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že právny záver okresného súdu, že žalobca tým, že v konaní nepreukázal, že by žalovanej odovzdal v hotovosti sumu 680,- eur, je nárok nedôvodný, je predčasný. V dôvodoch rozhodnutia okresného súdu absentuje právny záver okresného súdu, či (len) nepreukázaním tvrdenia žalobcu o odovzdaní sumy 680,- eur žalovanej je nedôvodnosťou nároku žalobcu z hľadiska napr. neuzavretia zmluvného vzťahu, ak bol uzavretý zmluvný vzťah, že nevznikol nárok na zaplatenie (návrhom) uplatnených pohľadávok, ďalej z titulu neplatnosti právneho úkonu a podobne. Z výsledkov vykonaného dokazovania okresným súdom je zrejmé, že dňa 22.05.2012 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou uzavretá (podpisom potvrdená) ÚZ, na základe ktorej (II. Predmet zmluvy) mal byť žalovanej poskytnutý peňažný úver vo výške 680,- eur (bod 1) pričom podľa bodu 13 článku 2 dlžník prehlásil, že finančná hotovosť je poskytnutá na: reuúver. Podľa tvrdenia žalobcu, účelom poskytnutia úveru na základe ÚZ mala byť úhrada predchádzajúceho úveru poskytnutého žalovanej spoločnosťou FINANCREEAL s.r.o. na základe Zmluvy o úvere z 11.04.2008 č. 81857, ktorý bol vymáhaný exekučne v konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 8Er/8/2009. V čase, keď ÚZ bola uzatváraná, veriteľom pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere č. 81857 zo dňa 11.04.2008 v celkovej výške 1.073,49 eura bol žalobca na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo 17.10.2011. Z uvedeného je potom zrejmé, že je reálne tvrdenie žalobcu o tom, že poskytnutím úveru vo výške 680,- eur na základe ÚZ mohlo byť prefinancovanie úveru poskytnutého žalovanej na základe Zmluvy č. 81857 zo dňa 11.04.2008. Skutkový záver okresného súdu, že žalovaná po podpise ÚZ si od žalobcu, v mene ktorého konal I. I., sumu 680,- eur neprevzala, z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne nevyplýva ako bolo konštatované okresným súdom v dôvodoch rozsudku. Žalovaná ako dôkaz predložila v konaní výdavkový pokladničný doklad z 22.05.2012, ktorý bol vyhotovený na predtlačí, z ktorého je zrejmé, že ho mohol vystaviť iba žalobca, nie žalovaná. Žalovaná v konaní žiadnym spôsobom nevysvetlila, z akého dôvodu má predmetný výdavkový pokladničný doklad k dispozícii, ak tvrdí, že žiadne peniaze jej vyplatené neboli. Taktiež na č. I. 59 spisu sa nachádza listinný dôkaz predložený navrhovateľom - výpis z účtu žalobcu č. XXXXXX-XXXXXXXXXX, z ktorého vyplýva, že dňa 22.05.2012 pod popisom operácia č. 70 903012 pod poznámkou vklad je zaznamenané, že účtom platiteľa č. 10081-XXXXXXXXXX/XXXX bol vykonaný vklad vo výške 650,86 eura na VS: 81857. Nie je zrejmé (v tomto smere absentuje podrobný výsluch účastníkov konania), koho je účet platiteľa v C. H. č. XXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, prostredníctvom ktorého sa platba vo výške 650,86 eura vykonávala. Súhlasil so záverom okresného súdu, že doposiaľ žalobcom nebolo objasnené, z akého dôvodu v C. H. bola poukázaná suma nie 680,- eur, ale suma 650,86 eura, teda o 29,14 eura menej. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu v odvolaní, že skutočnosť, či žalovaná prevzala sumu 680,- eur a za účelom vyplatenia predchádzajúceho úveru ich sama vo svojom mene vložila/previedla na účet žalobcu, mal okresný súd preveriť jeho tvrdenie, napríklad výpisom z banky. Bolo na žalobcovi, aby na základe vlastnej dôkaznej iniciatívy (§ 120 ods. 1 O. s. p.) uvedené tvrdenie v konaní aj preukázal. V tomto smere absentuje dôkazná iniciatíva z jeho strany, napríklad v predkladaní takých listinných dôkazov, kde by bolo zrejmé, že žalovaná prevzala sumu 680,- eur od pracovníka žalobcu (napr. predloženým výdavkovým pokladničným dokladom potvrdeným podpisom žalovanej) najmä to, že bolo prejavom vôle žalovanej uhradiť predchádzajúci nesplatený úver. Uložil tunajšiemu súdu vec opätovne prejednať a zistené skutkové okolnosti vyhodnotiť spôsobom uvedeným v § 132 O. s. p.

V ďalšom konaní žalovaná ohľadne dokladu predloženého žalobcom na pojednávaní 12.03.2014 (č. I. 178) preukazujúceho platbu na účet žalobcu č. XXXXXXXX/XXXX vo výške 650,86 eura pod variabilným symbolom 81857 uviedla, že podpis na tomto doklade môže byť jej vlastnoručným podpisom a nevylučuje, že vtedy tomu pánovi, ktorý bol s ňou na pošte, viackrát niečo podpísala. Nič však na ňom nevypisovala, lebo všetko vypisoval pán I.Z.. Pokiaľ ide o vyplnené číselné údaje na uvedenom doklade uviedla, že toto nie je jej písmo. Ona píše veľmi škaredo a musel to písať ten pán. Na poslednom pojednávaní opätovne ohľadne uvedeného dokladu uviedla, že ona určite nevypisovala čísla v písané do hrubo orámovanej tabuľky. Tie čísla v tabuľke vypisoval ten pán, ktorý bol s ňou na pošte a ona mu ten doklad len podpísala, lebo ju o to požiadal, presnejšie povedal jej, že je to potrebné podpísať.

Žalobca k tomu, kto na uvedenom doklade vypisoval číselné údaje, prostredníctvom svojej poverenej pracovníčky uviedol, že nevie, kto to písal. Mohla to písať buď žalovaná alebo pán I..

Na pojednávaní 12.03.2014 predložil žalobca výdavkový pokladničný doklad vyhotovený 22.05.2012 I. Y. a podpísaným žalovanou podľa ktorého žalobca mal vyplatiť žalovanej sumu 680,- eur (založenom v prílohovej obálke ako príloha A). Ide o identický doklad ako ten, ktorý predložila žalovaná (len na doklade predloženom žalovanou absentoval podpis žalovanej). K výdavkovým pokladničným dokladom sa žalovaná vyjadrila už vo svojej prvotnej výpovedi ešte na pojednávaní 30.01.2013, kedy uviedla, že je možné, že vtedy okrem papiera, na ktorom sa overoval jej podpis, podpisovala aj ďalšie papiere, ktoré vôbec nečítala, lebo si vtedy nezobrala okuliare a že vtedy jej p. I. odovzdal dva papiere, ktoré predložila súdu (jedným z nich bol práve výdavkový pokladničný doklad a druhým splátkový kalendár k ÚZ).

Na otázku, prečo bolo na účet žalobcu poukázaných en 650,86 eura poverená pracovníčka žalobcu uviedla, že sa k tomu nevie vyjadriť, že asi toľko bolo nesplatené z predchádzajúceho úveru. Žalovaná uviedla, že o tom nemá ani šajnu.

V prvom rade tunajší súd vychádzajúc z pokynu odvolacieho súdu doplnil dokazovanie ohľadne vysvetlenia údajov na listinnom doklade z č. I. 59 spisu. Zo správy C. H. z 26.03.2014 (č. I. 185) vyplýva, že účet č. XXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX je vnútrobankový účet slúžiaci pre hotovostné vklady klientov na poštách. Daný vklad vo výške 650,86 eura uvedený vo výpise z účtu žalobcu (č. XXXXXXXX/XXXX) bol uskutočnený na pošte Dolný Kubín 1 dňa 22.05.2012 a platiteľom je žalovaná. Uvedený dôkaz podľa názoru tunajšieho súdu nevniesol nové svetlo do už dovtedajších skutkových zistení, pretože žalobca jednoznačne tvrdil, že platba z uvedeného dňa vo výške 650,86 eura predstavovala hotovostný vklad na účet žalobcu. Žalovaná tiež potvrdzovala, že boli uvedeného dňa vkladané peniaze na účet, ale tvrdila, že tieto peniaze nevkladala ona, ale p. I., ktorý jej žiadne peniaze neodovzdal a že menovaný vypisoval všetky údaje do dokladu o vklade a ona mu len podpísala viaceré papiere a v rámci nich aj výdavkový pokladničný doklad. Žalovaná nerozporovala, že na doklade z č. I. 178 sa nachádza jej podpis, ale opakovane tvrdila, že číselné údaje (uvedené v hrubo orámovanej časti tlačiva) vypisoval svedok I., t.j. on uviedol, číslo účtu, výšku vkladanej sumy a variabilný symbol. To, že uvedený doklad bol vypisovaný tak ako to tvrdila žalovaná, žalobca nerozporoval tvrdiac, že nevie, kto vypisoval tie číselné údaje, pripúšťajúc aj možnosť, že to mohla urobiť buď žalovaná alebo svedok I..

Súd v zhode s tým, čo už uviedol vo svojom predchádzajúcom zrušenom rozhodnutí uvádza, že vykonaným dokazovaním mal preukázať, že žalovaná dňa 22.05.2012 podpísala v prítomnosti I. I., teda nie osoby I. Y. uvedenej na ÚZ ako tá, ktorá mala konať za žalobcu ako veriteľa, zmluvu o úvere (ÚZ) uzatvorenú podľa ZoSÚ a § 52 a nasl. OZ (ÚZ), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 680,- eur s úrokom z istiny úveru 1,5 % mesačne, s dohodnutým úrokom celkom 367,24 eura, ktorá suma predstavuje aj celkové náklady spotrebiteľa, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 36 mesačných splátkach po 29,09 eura so splatnosťou prvej splátky do 22.06.2012 a poslednej do 22.05.2015. RPMN bola uvedená vo výške 34,89 %, priemerná RPMN 46,52 %, ročná fixná úroková sadzba 18 %. Čerpanie úveru bolo dohodnuté v hotovosti a finančná hotovosť mala byť (podľa prehlásenia žalovanej na zmluve - bod 13 čl. II.) použitá na reúver.

Čo sa týka samotných okolností vyplatenia úveru, súd pokladá za vierohodnú verziu žalovanej, ktorá poprela, že by fyzicky prebrala akékoľvek finančné prostriedky od osoby, ktorá s ňou jednala v mene žalobcu ako veriteľa a že by tieto následne sama odovzdala pracovníčke pošty spolu s vkladovým lístkom, ktorý by predtým sama vypísala, na ich poukázanie na účet žalobcu. To, že tomu tak bolo vyplýva z nasledovných skutočností:

1/ Podľa výpovede svedka I., ktorý mal žalovanej fyzicky odovzdať sumu 680,- eur, tento mal vyplatiť žalovanej peniaze až na pošte v Dolnom Kubíne, keď predtým boli na matrike vo Vyšnom Kubíne overiť podpis žalovanej na ÚZ a potom ako jej ich vyplatil, mala žalovaná sama bez jeho pomoci vypísať vkladový lístok, ktorý potom žalovaná dala pracovníčke pri okienku spolu s peniazmi. K tomu žalovaná napr. na pojednávaní 12.03.2014 uviedla, že ona prevzala výdavkový pokladničný doklad od p. I. na pošte, kde on niečo vypisoval pri okienku a potom jej dal ten doklad. Ona nič nevypisovala.

V bode 3 VOP tvoriacich súčasť ÚZ je uvedené, svojim podpisom na zmluve o úvere dlžník potvrdzuje prevzatie sumy istiny úveru v hotovosti od veriteľa, prípadne istinu úveru zníženú o poplatok za spracovanie žiadosti o úver veriteľ zašle na účet dlžníka uvedený v zmluve o úvere.

Ak by bolo v danom prípade postupované tak, ako to uvádzal svedok I., je zrejmé, že v čase podpisu ÚZ žalovanou, ktorý v danom prípade mal byť vyplatený hotovostne (pred podpisom ÚZ), žalovanej preukázateľne nebola vyplatená ani len sčasti dohodnutá istina úveru, ale malo sa tak stať podľa žalobcu a svedka I., ktorý v mene žalobcu mal úver žalovanej vyplatiť až následne. Preto je v tomto prípade vylúčené, že by podpis žalovanej na zmluve potvrdzoval, že žalovaná v hotovosti prevzala od žalobcu sumu 680,- eur alebo akúkoľvek inú sumu, čo daný podpis mal potvrdzovať a stalo sa tak len a len v dôsledku postupu svedka I. pri podpise ÚZ vo Vyšnom Kubíne, ktorého postup bol v rozpore s obsahom zmluvy.

2/ Svedok I. sa vyjadril k tomu, prečo k výplate úveru malo dôjsť až na pošte v Dolnom Kubíne, kde šiel so žalovanou už po podpise ÚZ žalovanou vo Vyšnom Kubíne tak, že na otázku sudcu, prečo peniaze vyplácal až na pošte a nie už napríklad vtedy, keď došlo k overeniu podpisu, reagoval slovami: „Také niečo sa zo zásady nerobí.“ „Však to poznáte, ľudia sú všelijakí. Mohli by napríklad ujsť. Ja som jej však ukázal vtedy pri overovaní podpisov, že tie peniaze mám pri sebe, dal som jej ich fyzicky až na pošte.“ Uvedené slová svedka sú veľavýznamné. Svedčia o tom, že býva pravidlom minimálne zo strany tejto osoby konajúcej v mene žalobcu pri poskytovaní úverov pravidlom taký postup, ktorý je v rozpore s tým, čo má podľa znenia úverovej zmluvy aj v prejednávanej veci o.i. deklarovat' podpis dlžníka (v tomto prípade žalovanej), a to že pred podpisom ÚZ obdržala sumu úveru. Teda sama osoba, ktorá konala za žalobcu a u ktorej sa predpokladalo, že pozná povinnosti veriteľa a text ÚZ, tieto povinnosti už v danom štádiu porušila. Súdu sa zdá s ohľadom na postup žalobcu - jeho pracovníka pred podpisom zmluvy a ním uvádzaný motív prečo tak konal, zvláštnym, že následne by skutočne mal fyzicky odovzdať peniaze žalovanej, ktorá by ich mala poslať poštou opäť žalobcovi na splatenie iného úveru, o to viac, že žalovaná ani nemala odkiaľ vedieť potrebné údaje pre vypísanie vkladového lístka, ktorý by navyše ani sama zrejme nebola schopná vypísať, lebo nemala so sebou okuliare. Z výpovede svedka I. (zdôvodnenia jeho postupu pri „vyplácaní peňazí“) vyplynulo, že tento sa „snažil mať stále pod kontrolou“ peniaze, ktoré mal žalovanej vyplatiť a ktoré táto mala následne použiť na splatenie predchádzajúceho úveru, ktorého veriteľom v tom čase už bol na podklade zmluvy o postúpení pohľadávky práve žalobca, aby tie peniaze boli vložené na žalobcov účet. Nie je zrejmé, prečo by ich mal odovzdávať žalovanej práve na pošte (aby si žalovaná náhodou nerozmyslela, že s tými peniazmi nenaloží podľa jeho predstáv - jeho slová „ľudia sú všelijakí“) a že by ich práve z dôvodov ním uvádzaných tak ako to stále tvrdila žalovaná, neodovzdal priamo on pracovníčke pošty v prítomnosti žalovanej, pri ktorej bol stále prítomný (počas jej pobytu na pošte, kde ju priviezol a aj odviezol), spolu s vkladovým dokladom, ktorý vypísal a dal podpísať žalovanej spolu s výdavkovým pokladničným dokladom, ktorého rovnopis žalovanej potom odovzdal. Už bolo uvedené, že žalobca mal peniaze vyplatiť žalovanej pri podpise ÚZ (tá bola podpisovaná na matrike vo Vyšnom Kubíne), k čomu nesporne nedošlo. Ak preukázateľne (vinou postupu len svedka I.) podpis žalovanej na ÚZ nepreukazoval vyplatenie úveru, s ohľadom na výpoveď žalovanej jednoznačne počas celého konania popierajúcej prevzatie sumy 680,- eur, nemôžu ani ďalšie podpisy žalovanej (na vkladovom lístku vypisovanom na pošte a na výdavkovom pokladničnom doklade) nepochybne preukazovať, že menovaný skutočne následne žalovanej na pošte odovzdal sumu 680,- eur, z ktorej prevažnú časť žalovaná odovzdala pracovníčke pošty, teda že by podpisy žalovanej na dvoch posledne zmienených dokladoch zrazu mali mať inú váhu ohľadne hodnovernosti toho, čo mali potvrdzovať, ako podpis žalovanej na ÚZ. Práve postup pracovníka žalobcu významne spochybnil možný záver, ktorý by súd mohol prijať v súvislosti s podpisovaním dokumentov žalovanou, že jej podpisy majú potvrdzovať pravdivosť toho, čo je v nich uvedené, ak pravdivosť verzie žalovanej, ktorá v danej situácii pôsobí vierohodne, nebola vykonanými dôkazmi vyvrátená.

3/ Žalovaná vypovedala, že svedok I. posielal asi 680,- eur na ten účet, lebo takúto sumu odovzdal pracovníčke pri okienku. Podľa dokladu predloženého žalobcom (č. I. 59) dňa 22.05.2012 bola na účet žalobcu č. XXXXXXXXXXX pod VS 81857 v C.U. H. poukázaná suma nie 680,- eur, ale 650,86 eura, teda o 29,14 eura menej. Zostalo zo strany žalobcu nevysvetlené, prečo mala byť „žalovanou“ poukázaná práve takáto suma, ak svedok I. tvrdil, že žalovanej vyplatil celých 680,- eur, teda nič si neponechal, napr. z dôvodu poplatku za spracovanie žiadosti o úver (takýto poplatok pri úvere na sumu, aký mal

byť žalovanej poskytnutý, mal predstavovať podľa výpovede svedka Y. 30,- eur, čo by tiež nesedelo). Žalobca nepreukázal (a ani nemohol preukázať ako to bude uvedené nižšie) svoj „dohad“, že by práve výška poukazovanej sumy 650,86 eura mala predstavovať v tom čase existujúcu nesplatenú výšku úveru poskytnutého žalovanej zmluvou o úvere č. 81857 zo dňa 11.04.2008.

Jediné pre súd logické vysvetlenie je, že všetky „transakcie“ dňa 22.05.2012 zabezpečoval svedok I. tak, ako to uvádzala žalovaná, ktorá mu len podpísala listiny, ktorej od nej žiadal podpísať, bez toho, aby si ich vopred prečítala (žalovaná vtedy ani nemala so sebou okuliare) a bez toho, aby mala po určitý čas vo svojich v rukách od svedka I.Ľ. sumu 680,- eur alebo nejakú jej časť. Práve aj s ohľadom na uvedenú „zvláštnu“ výšku sumy vkladanej v hotovosti na žalobcov účet, keď na pošte bola v čase vkladania peňazí na účet žalobcu žalovaná práve spolu so svedkom I., ďalej to, že žalovanej nesporne nebola odovzdaná suma 680,- eur už pri podpise ÚZ, hoci podpis na zmluve mal potvrdzovať aj vyplatenie úveru žalobcom žalovanej, samotná skutočnosť, že žalovaná svojim podpisom na doklade z č. I. 178 potvrdila správnosť tam uvedených údajov a že táto nemajúc so sebou okuliare podpísala tomuto svedkovi všetky papiere, ktoré od nej žiadal podpísať vrátane výdavkového pokladničného dokladu a následne jej odovzdal po podpise aj výdavkový pokladničný doklad, tieto jej podpisy podľa názoru súdu, hodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo a aj vo vzájomnej súvislosti, nepreukazujú, že fyzicky od žalobcu prevzala finančné prostriedky vo výške 680,- eur, z ktorých časť vo výške 650,86 eura by následne vložila na žalobcov účet.

Žalobca nepreukázal, že by reálne vyplatil žalovanej predmetný úver dohodnutým spôsobom - v hotovosti. Svedok I. akurát dňa 22.05.2012 poukázal v prítomnosti žalovanej poštou na účet žalobcu sumu 650,86 eura spôsobom, ktorým chcel vzbudiť dojem, že tak robila žalovaná z peňazí, ktoré jej „akože“ na predmetný úver predtým v hotovosti vyplatil, hoci tak v skutočnosti neurobil, len dal žalovanej podpísať okrem zmluvy, v čase podpisu ktorej žiadne peniaze žalobca žalovanej neodovzdal, aj výdavkový pokladničný doklad a vkladový doklad.

Súd teda opätovne ako v predchádzajúcom zrušenom rozsudku uvádza, že nemal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalobca poskytol žalovanej na podklade ÚZ úver vo výške 680,- eur, bez reálneho poskytnutia (vyplatenia) ktorého nemôže existovať povinnosť žalovanej vracať niečo (s dohodnutým navýšením), čo spôsobom dohodnutým v ÚZ doposiaľ neobdržala.

Len na okraj k už uvedenému súd uvádza, že aj v prípade, ak by žalobca vyplatil žalovanej poskytnutý úver (čo súd preukázané nemal) šlo by o úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, nakoľko v ÚZ absentuje časť nevyhnutej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, konkrétne uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá je uvedená v zmluve vo výške 34,89 %.

Okrem dôvodu, že zo strany žalobcu nedošlo k poskytnutiu úveru, vrátenia ktorého sa žalobca spolu s navýšením domáhal (bola len uzavretá ÚZ, na podklade ktorej mal žalobca poskytnúť žalovanej reuúver vo výške 680,- eur, ďalším samostatným dôvodom zamietnutia žaloby je to, že účel úveru podľa ÚZ nemohol byť naplnený, nakoľko v čase uzavretia ÚZ neexistoval nesplatený záväzok z úverovej zmluvy č. 81857 uzavretej medzi žalovanou a spoločnosťou FINANCREAL s.r.o., ktorý mal byť podľa žalobcu splatený práve z úverových prostriedkov, ktoré mal žalovanej poskytnúť žalobca na podklade ÚZ.

Žalobca sa prevedenými „platobnými operáciami“ snažil preukázať, že úver z ÚZ bol použitý práve na splatenie (nesplateného) zostatku úveru, ktorý mala žalovaná od spoločnosti FINANCREAL s.r.o., na základe Zmluvy o úvere z 11.04.2008 č. 81857, z ktorého mala byť pohľadávka postúpená žalobcovi.

Nesplatený úver zo zmluvy 81857 bol nesporne od žalovanej vymáhaný exekučne. Ešte predtým, ako súd zistil potrebné údaje od súdneho exekútora a z exekučného spisu tunajšieho súdu zn. 8Er/8/2009, z vyjadrenia pracovníčky žalobcu vyplývalo, že v čase poskytnutia úveru ešte malo prebiehať exekučné konanie, ktoré bolo (až) následne zastavené z dôvodu, že zostatok úveru 81857 bol uhradený z predmetného úveru. Súd však zistil, že exekučné konanie na vymoženie pohľadávky z uvedeného

úveru vymáhala od žalovanej spoločnosť FINANCREAL exekučne na základe návrhu doručeného súdneho exekútora 20.01.2009. Exekučné konanie prebiehalo na podklade exekučného titulu, ktorým bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej rozhodcovskej a.s. z 21.11.2008 sp. zn. SR 11698/08, ktorým bol tomuto oprávnenému priznaný nárok na zaplatenie sumy 13.123,- Sk spolu so zmluvnou pokutou vo výške 15 % ročne zo sumy 12.723,- Sk od 26.09.2008 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 0,3 % denne (čo je 109,5 % ročne!) zo sumy 1.299,- Sk od 11.05.2008 do 01.06.2008, zo sumy 1.032,- Sk od 11.06.2008 do 06.07.2008, zo sumy 12.723,- Sk od 26.09.2008 do zaplatenia a poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 952,- Sk a trov právneho zastúpenia 2.280,- Sk. Uvedenú exekúciu, v ktorej bolo tunajším súdom vydané poverenie 20.01.2009, následne tento súd uznesením z 10.10.2011 č. k. 8Er/8/2009-15, právoplatným 23.04.2012, po potvrdzujúcom uznesení odvolacieho súdu z 31.01.2012 č. k. 6CoE/205/2011-32, zastavil pre jej neprípustnosť (neplatnosť rozhodcovskej doložky pre neprijateľnosť takejto zmluvnej podmienky, na podklade ktorej bol vydaný exekučný titul).

V čase uzavretia ÚZ - zmluvy o „reúvere“ (22.05.2012) už teda bolo takmer mesiac právoplatne skončené uvedené exekučné konanie, dokonca uplynulo viac ako 7 mesiacov od rozhodnutia prvostupňového súdu o neprípustnosti vedenej exekúcie a jej zastavení.

Zo správy súdneho exekútora Mgr. Júliusa Rosinu, ktorý uvedenú exekúciu viedol, zo dňa 27.05.2013 (č. l. 126) vyplýva, že do zastavenia konania došlo k vymoženiu pohľadávky v rozsahu 1.179,98 eura a uvedená suma bola použitá na uspokojenie pohľadávky oprávneného v rozsahu 783,42 eura, trov právneho zastúpenia JUDr. Habalčíkovej - 119,83 eura a trov exekúcie 276,73 eura.

K postúpeniu žalovanej pohľadávky pôvodným veriteľom na žalobcu došlo Zmluvou o postúpení pohľadávok zo 17.10.2011 (č. l. 53) teda v čase po rozhodnutí tunajšieho súdu o zastavení exekúcie vedenej na vymoženie postupovanej pohľadávky, ktorej istina (ako je to zrejmé z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku) predstavovala 8.000,- Sk, resp. 265,55 eura, ale na jej úhradu, vrátane príslušenstva priznaného rozsudkom rozhodcovského súdu opierajúceho sa o neplatnú rozhodcovskú doložku, bolo len v rámci exekúcie od žalovanej vymožených až 1.179,98 eura, teda viac ako trojnásobok spoločnosťou FINANCREAL poskytnutých prostriedkov (ak vôbec boli žalovanej v celej výške 265,55 eura skutočne vyplatené). Pritom výrazné navýšenie istiny úveru malo spôsobiť predovšetkým „príslušenstvo“ pohľadávky z úveru, ohľadne ktorého možno konštatovať s ohľadom aj na aktuálnu judikatúru súdov, že 0,3 % denný úrok z omeškania, ktorý mal byť v danej veci dojednaný, je nepochybne pre svoju výšku nezákonným (v časti, ktorá presahuje výšku zákonných úrokov z omeškania a ktoré presahuje viac ako 12-násobne za predpokladu, že k omeškaniu žalovanej malo skutočne dôjsť v období od 11.05.2008 do 26.09.2008, v ktorom období bola výška úrokov podľa predpisov občianskeho práva vo výške 8,5 % ročne), opierajúcim sa o neprijateľnú zmluvnú pokutu, a to isté súd konštatuje aj ohľadne ďalšej „duplicitnej“ sankcie v podobe zmluvnej pokuty „priznanej“ rozhodcovským rozsudkom vo výške 15 % ročne, tiež navyšujúcej „vymáhanú“ pohľadávku. V čase, kedy mal žalobca nadobudnúť žalovanú pohľadávku, zohľadniac to, že jej prevažná časť mala základ v neprijateľných zmluvných podmienkach (minimálne pokiaľ ide o rozhodujúcu časť exekučne vymáhaného a rozhodcovským súdom „priznaného“ úroku z omeškania nad rámec zákonného úroku z omeškania, ďalej zmluvnej pokuty, nákladov rozhodcovského konania a exekučného konania), a to že v rámci exekúcie reálne prebiehajúcej na jej vymoženie ešte pred jej postúpením na žalobcu, bolo exekútorom vymožených až 1.073,49 eura, táto pohľadávka, ohľadne ktorej nebol vydaný spôsobilý exekučný titul, už reálne ani nemohla existovať (neexistoval už nejaký nárok žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu vyplývajúci zo zákona a platných zmluvných dojednaní zmluvy o úvere č. 81857). Navyiac zo zmluvy o úvere č. 81857 z 11.04.2008 založenou v exekučnom spise vyplýva, že v tejto absentujú základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované v čase jej uzavretia účinným zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, konkrétne náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 pod písm. h) - uvedenie ročnej úrokovej sadzby, keď v zmluve bola uvedená len „miera navýšenia 7,9 % mesačne a g) - uvedenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktoré nedostatky majú s poukazom na § 4 ods. 3 uvedeného zákona za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť tohto úveru. Na základe toho bola žalovaná povinná vrátiť veriteľovi z uvedeného úveru len skutočnú výšku poskytnutých úverových prostriedkov, t.j. sumu 265,55 eura (8.000,- Sk). Od žalovanej však bolo exekučne vymožené podstatne

viac (1.073,49 eura), k čomu došlo ešte pred uzavretím ÚZ, úverom z ktorej mal byť refinancovaný práve (už v čase uzavretia ÚZ neexistujúci) dlh zo zmluvy o úvere č. 81857 z 11.04.2008.

Potom jednoznačne nemohol byť naplnený ani účel poskytnutia úveru, ktorým zavádzajúco žalobca zdôvodňoval žalovanej svoju „ponuku“ na reúver a ohľadne ktorého následne došlo medzi účastníkmi k „uzavretiu“ ÚZ, teda že by ním mal byť splatený nejaký existujúci záväzok žalovanej voči žalobcovi a tak sa žalovaná vyhla ďalšiemu priebehu exekúcie. Postup žalobcu voči žalovanej, ktorý oslovil žalovanú s ponukou uzavretia predmetnej ÚZ, nemožno označiť inak ako sofistikovanú snahu žalobcu získať od žalovanej to čo chcel predtým od nej neúspešne vymôcť v rámci vedenej exekúcie na podklade nespôsobilého exekučného titulu, vrátane plnení „priznaných“ rozhodcovským rozsudkom v rozpore so zákonom, keď žalovaná už dovtedy uhradila (exekútorom bolo od žalovanej vymožených) na predmetný úver viac ako trojnásobne väčšia suma, než predstavovala suma poskytnutého úveru zmluvou o úvere 81857. Až tragikomicky vyznieva v tejto situácii fakt, že reúverom podľa ÚZ malo byť žalovanej poskytnutých až 680,- eur, hoci zo zmluvy o úvere 81857, na splatenie ktorej mal reúver slúžiť, bola na základe už uvedeného žalovaná povinná vrátiť len sumu 265,55 eura. Zo strany žalobcu šlo podľa názoru súdu o cieľený postup v snahe bezdôvodne obohatiť sa na úkor žalovanej tým, že by ihneď (finančnou operáciou realizovanou len naoko svedkom I.) dostal naspäť prostriedky, ktoré mal žalovanej poskytnúť reúverom na splatenie jej už v tom čase neexistujúceho záväzku na žalobcovu pohľadávku „získanú“ od spoločnosti FINANCREAL a okrem toho získať ešte aj navýšenie v podobe dojednaného úroku.

Z vyššie uvádzaných dvoch samostatných dôvodov, z ktorých každý sám o sebe preukazuje nedôvodnosť podanej žaloby v celom jej rozsahu, pre ktoré nedošlo a ani nemohlo dôjsť zo strany žalobcu k poskytnutiu reúveru žalovanej predmetnou ÚZ, podanú žalobu ako nedôvodnú, zamietol.

O trovách konania súd rozhodol za použitia § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že priznal žalovanej, majúcej plný úspech vo veci, proti žalobcovi právo na plnú náhradu dôvodne vzniknutých a preukázaných trov. Žalovanej priznané trovy 6,30 eura pozostávajú z uplatnených cestovných nákladov autobusom z N. do Dolného Kubína a späť (cena cestovného lístka za jednu cestu 0,45 eura x 2) súvisiacich s účasťou žalovanej na pojednávaníach tunajšieho súdu 30.01.2013, 06.03.2013, 15.04.2013, 10.06.2013, 04.09.2013, 12.03.2014 a 16.04.2014.